

ת"פ 6235/09/13 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד יניב פרץ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 6235-09-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת

רמלה נ' פרץ

ת"פ 52783-06-12 מדינת ישראל נ' פרץ

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
בעניין:

המאשימה

נגד

יניב פרץ

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד אורית מנצ'קובסקי ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד ארז צברי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 6235-09-13 (להלן: "התיק העיקרי") בעבירות כדלקמן:

אישומים מספר 1-14:

א. **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982.

אישום מספר 15:

א. **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת.

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

אישומים מספר 16 ו-17:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על-פי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום בתיק העיקרי, הנאשם והמתלוננת הינם בני זוג גרושים ולהם ילדה משותפת כבת 5. במועד הרלוונטי היה הנאשם אסיר בכלא מעשיהו. על פי עובדות האישום הראשון ועד האישום הארבע עשרה, **בין הימים 8.4.13 ועד ל- 24.4.13 נהג הנאשם להתקשר מבית הכלא למתלוננת עשרות רבות של פעמים, בפרקי זמן קצרים**. על פי המתואר באישום מספר 15, ביום 25.4.13 התקשר הנאשם למתלוננת 123 פעמים. באותו מועד **בזמן שהיתה בתחנת המשטרה התקשר אליה הנאשם ואיים עליה באומרו "את לא יודעת מה מחכה לך,**

הבעיה שלך תהיה יותר חמורה שאני אקרא לך את הצורה אני מבטיח לך, אני אטריד את כולם עד הסוף, את הולכת לקבל גזר דין מוות". על פי המתואר באישום מספר 16, בחודש מרץ 2013, התקשר הנאשם למתלוננת ואיים עליה באומרו "אני מזהיר אותך שאם תצאי איתו, אז גורלך יהיה מר". על פי המתואר באישום מספר 17 שבוע עובר ליום 29.4.13, התקשר הנאשם לאחות המתלוננת ואמר לה "את מודעת לזה שגבי ואחותך רוצים להתחתן? איך אתם מסכימים לזה שהיא תלך איתו, אני לא אוותר, אני אכנס בהם, הם חושבים שהם יכולים לעשות מה שהם רוצים" והוסיף כי אם כך יקרה, הוא יפגע במתלוננת.

3. בנוסף, הודה הנאשם והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 52783-06-12 (להלן: "התיק המצורף הראשון") בעבירות כדלקמן:

באישום הראשון והשני:

א. **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת.

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

באישום השלישי:

א. **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת.

4. על פי עובדות האישום הראשון בתיק המצורף הראשון, ביום 28.10.10 התקשר הנאשם למתלוננת מהכלא. משענה אביה של המתלוננת ביקש הנאשם לדבר עם המתלוננת, גידף את אביה ואיים עליו באומרו "אני אבוא לטפל בכם". על פי עובדות האישום השני, ביום 29.10.10 התקשר הנאשם למתלוננת. משענתה בתם המשותפת אשר היתה באותו מועד **כבת 3**, שאל אותה הנאשם היכן המתלוננת והאם יש למתלוננת חבר. משהשיבה לו בחיוב **איים הנאשם ואמר כי הוא יבוא ויפגע במתלוננת**. על פי עובדות האישום השלישי, **בין התאריכים 1.10.10 ל- 22.12.10 התקשר הנאשם לטלפון של המתלוננת עשרות פעמים**.

5. בנוסף, הודה הנאשם והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 26058-04-13 (להלן: "התיק המצורף השני") בעבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

6. על פי המתואר בכתב האישום בתיק המצורף השני, ביום 16.10.12 עת היה הנאשם במתקן הכליאה בבית המשפט, ניסה סוהר לפתוח את אזיקי הרגליים אשר היו על רגלי הנאשם. בעוד הסוהר מנסה לעשות המתואר, התנגד הנאשם לפעולת הסוהר והזיז את רגליו. בתגובה אחז הסוהר ברגליו של הנאשם והנאשם נפל ארצה. בהמשך קם הנאשם על רגליו ואיים על הסוהר באומרו "אני אעשה לך קוסה בפנים, אני גר ביבנה, אנחנו ניפגש ואני אחסל אותך".

7. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתבי האישום המתוקנים, ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

8. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 22.10.14 עולה, כי הנאשם כבן 36, גרוש מהמתלוננת ולהם ילדה משותפת כבת 7 המתגוררת עם המתלוננת. הנאשם סיים 10 שנות לימוד, השתלב בעבודות מזדמנות עד גיוסו לצבא. שוחרר מהצבא כעבור מספר חודשים בגין אי התאמה. בהתייחס למערכת

היחסים עם המתלוננת, תיאור הנאשם מערכת יחסים מורכבת ומרובת קונפליקטים, כשברקע קשיי תקשורת ואמון ניכרים, אובססיביות וקנאה מצדו כלפיה וקשיי נפרדות. בהתייחסו לעבירות הביע צער וחרטה בגין התנהגותו והכיר בפגיעה הרגשית שחוותה המתלוננת. שלל הישגות תוקפנות כלפיה מיום שחרורו, תאר תחושת מיצוי ועייפות והביע רצון להשתלב בהליך טיפולי משמעותי. בהתייחס לעבירות כלפי הסוהר, מסר כי הגיב מתוך סערת רגשות והביע צער וחרטה. בדיקת סמים שנערכה לנאשם נמצאה נקיה. בפגישה שנערכה עם המתלוננת מסרה כי חל שינוי מאז שחרורו מן המאסר, תארה קשר קונקרטי סביב גידול בתם המשותפת ושללה חשש מהישגות אלימות כלפיה. על כן הופנה הנאשם למרכז דולב למניעת אלימות במשפחה והוא הגיע למפגש ראשון כנדרש. כדי לבחון הטיפול התבקשה דחיה בת מספר חודשים.

9. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 22.1.15, מחוות הדעת שהתקבלו ממרכז "דולב" עולה כי גורמי הטיפול התרשמו נוכח מאפייני אישיותו והתנהגותו החוזרת, שקיים צורך לטיפול אינטנסיבי יותר. לאור זאת הופנה הנאשם למסגרת אינטנסיבית יותר ב"בית נועם". מחוות הדעת שהתקבלה עולה כי הוא השתלב בחודש דצמבר 2014 במסגרת מרכז יום הפועל חמישה ימים בשבוע וכולל טיפול פרטני וקבוצתי. עד כה פועל הנאשם בהתאם לנדרש ממנו, מגלה מוטיבציה לערוך שינוי משמעותי בחייו ורוכש מיומנויות התנהגות אשר יסייעו לו בעת מצבי סיכון עתידיים. כמו כן מצליח לשתף בכנות אודות עולמו הפנימי ועומד בכללי המסגרת. להתרשמות שירות המבחן הנאשם מחויב להמשיך הליך טיפולי ומגלה יכולת טובה להתבוננות ובחינה עצמית. נוכח שיתוף הפעולה המליץ שירות המבחן להעמידו בצו מבחן לתקופה ארוכה וכן להשית עליו מאסר על תנאי.

10. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 30.3.15, ממידע עדכני שהתקבל עולה כי בחודשים האחרונים היו לנאשם קשיים משמעותיים בהשתלבותו במסגרת אשר כללו מספר אירועי קונפליקט מילולי מול שאר המטופלים, כשבמספר אירועים אף עזב את המסגרת מיוזמתו למשך מספר ימים לאור קשייו להתמודד עם המורכבות הרגשית וחששו כי יגיב באופן תוקפני. בנוסף, התקשה הנאשם לבצע התבוננות בתגובותיו והרגשותיו ולבסס יחסי אמון מול צוות הטיפול ושאר המטופלים והתקשה להשתמש במיומנויות הטיפוליות בבית נועם. על כן הוחלט לסיים את טיפולו ביום 22.2.15. בשיחות עם שירות המבחן שב וביטא נכונות להמשיך בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ולהשתלב בקבוצה שעתידיה להיפתח במהלך החודשים מאי-יוני 2015. חרף המתואר התרשם שירות המבחן כי הנאשם מכיר בנזקקותו הטיפולית ומביע רצון לבחינה נוספת של הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן אשר יש בו כדי להפחית סיכון להישגות אירועים דומים בעתיד. נוכח זאת, המליץ שירות המבחן על צו מבחן לצד צו של"צ.

טיעוני הצדדים

11. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד נטליה אוסטרובסקי ורוני מרקוביץ, הנאשם יליד 1978, בעברו הרשעות קודמות שנוגעות רובן לאלימות כלפי המתלוננת. הנאשם אף ריצה מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח. הנאשם צירף 3 תיקים, כאשר שניים מהם עניינם עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק בריבוי הזדמנויות ואיומים שבוצעו כלפי המתלוננת בזמנים שונים, בעת שהנאשם מרצה מאסר בגין עבירות אלימות כלפיה. מתסקירי שירות המבחן ברור כי הנאשם פיתח מערכת יחסים אלימה, כפייתית ורכושנית כלפי המתלוננת, אשר המשיכה גם לאחר גירושיהם. ניתן לראות כי סנקציות בדמות מאסרים שהוטלו עליו לא הרתיעו אותו מלשוב לסורו. נראה כי מאז שחרורו חלה רגיעה מסוימת ביחסים. הנאשם מבין כי הוא זקוק לטיפול. תחילה הוא נשלח למרכז "דולב" אשר אבחן כי הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי

יותר ועל כן הופנה ל"בית נועם". במקום שהנאשם יפנים וישנה מדפוס התנהגותו, הוא הביא לתוך בית נועם את הדפוסים האלו כלפי אנשי הצוות ומטופלים אחרים ועל כן הוחלט להפסיק את הטיפול. כיום מבקש שירות המבחן לשלבו בקבוצה טיפולית שטרם החלה והיא רחוקה מאותו טיפול אינטנסיבי שלו הוא זקוק. אין כל ערובה לכך שהטיפול בקבוצה שטרם נפתחה יהיה יעיל. מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לכל אחד מהאירועים. על כן עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם בגין כל אחד מהאירועים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

12. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ארז צברי, החל משנת 2008 נכנס ויצא הנאשם ממאסרים בגין יחסיו עם המתלוננת. כיום הוא עובד במשך שנה וחצי, המתלוננת נישאה לאחר, הנאשם עומד לפני נישואים. האירועים המתוארים בכתבי האישום התרחשו בעת שהותו במאסר. השהות בכלא לא שינתה דבר עבורו, דפוס החשיבה לא השתנו בעקבות מאסריו. אולם כעת הוא נמצא בקשר עם שירות המבחן מזה חצי שנה, הוא התגייס לטיפול, החל בטיפולים קבוצתיים ופרטניים. היה במרכז דולב ולאחר מכן היה בבית נועם. היתה לו בעיה עם אדם ספציפי ועל כן הוא החליט יחד עם שירות המבחן כי בית נועם אינו מתאים לו. המתלוננת איננה חוששת מפניו. שירות המבחן הבין כי הנאשם נזקק לעזרה טיפולית וכי יש שיתוף פעולה של הנאשם בפעם הראשונה ועל כן בא בהמלצה זו. ב"כ הנאשם עתר לתת עדיפות לשיקולי השיקום ולאפשר לנאשם הזדמנות להיות תחת צו פיקוח של שירות המבחן ולאמץ את המלצתו. לחלופין הסכימה ההגנה להטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות.

דין

13. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבותיה; בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על הציבור; בשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

14. כתב האישום בתיק העיקרי מתאר מקרים דומים במהותם אשר התרחשו על פני תקופה ארוכה. ברם, ברור כי קיים קשר עובדתי הדוק בין כל המקרים וכי כל המעשים היו חלק ממסכת עבריינית אחת. על כן, ובהתאם למבחנים שנקבעו בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), יש לראות את כולם כחלק ממערכת עבריינית אחת ועל כן לראות את כל המקרים כאירוע אחד נמשך שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**. כתב האישום בתיק המצורף הראשון מתאר מספר מעשים אשר התרחשו כלפי מספר מתלוננים, שלוש שנים קודם לכן, ואשר ניתן לראות גם בהם חלק ממסכת עבריינית אחת ומשכך לראות בהם אירוע מתמשך אחד שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד. כתב האישום בתיק המצורף השני מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

קביעת מתחם העונש ההולם

15. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירות האיומים והטרדה באמצעות מתקן בזק הינו

פגיעה בשלוות נפשו של אדם ובחירות פעולתו.

17. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן ברף בינוני. הנאשם התקשר למתלוננת מבית הכלא, שעה שהוא מרצה מאסר בגין אלימות כלפיה, עשרות פעמים, ובהזדמנות אחת אף מעל מאה פעמים ובמשך תקופה לא מבוטלת. בחלק מהמקרים למעשיו אף נלוו איומים בפגיעה פיזית במתלוננת. בחלק מהמקרים הופנו האיומים כלפי אחרים אשר ענו לטלפון במקומה כגון אחותה, אביה ואף בתם המשותפת בהיותה כבת 3 בלבד. הפגיעה בערך המוגן בתיק המצורף השני הינה ברף נמוך עד בינוני שעה שאיים הנאשם על סוהר שביצע תפקידו.

18. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7413/14 **דוד נ' מדינת ישראל** (17.11.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג ונפרדו. במועד אחד שלח הנאשם למתלוננת 20 מסרונים בעלי תוכן מאיים כלפיה וכלפי בני משפחתה וכן התקשר אליה כדי להשמיע באוזניה דברים שיש בהם כדי להטרידה. הנאשם כבן 21 שנה, לחובתו הרשעה קודמת וכן מאסר על תנאי. נידון ל- 5 חודשי מאסר בפועל כולל הפעלת התנאי.

ב. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 26073-12-12 **פלוטניקוב נ' מדינת ישראל** (5.3.13), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם הטריד את המתלוננת, רעייתו לשעבר, נהג להתקשר אליה מהכלא וביקש לשוחח עמה בניגוד לרצונה. הנאשם התקשר למתלוננת ב- 19 מועדים שונים, כאשר כל מועד כלל בין שיחה אחת ל- 24 שיחות. לנאשם עבר פלילי. בית משפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ (מח' מרכז - לוד) 32320-09-12 **אספורמס נ' מדינת ישראל** (25.12.12), שם הומר עונש המאסר בפועל של נאשם לעבודות שירות. הנאשם הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם לא השלים עם החלטת המתלוננת לנתק עימו את הקשר, הטריד ואיים עליה באמצעות הטלפון. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הראוי הינו החל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר. הנאשם יליד 1955, ללא עבר פלילי. נידון ל- 5 חודשי עבודות שירות.

ד. בת"פ (ת"א) 43125-02-11 **מדינת ישראל נ' רבינוביץ** (29.11.12), הורשע נאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות והטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם במשך חמש שנים לא קיבל את דבר פרידת המתלוננת ממנו והפך עצמו ל"צל נוכח" בחייה, התקשר אליה פעמים רבות, הסתובב בקרבת בית מגוריה וכפה עליה את נוכחותו בסביבתה עשרות פעמים. הנאשם נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי, נקלע למצב נפשי וכלכלי קשה בעקבות פרידתו מהמתלוננת ופנה לטיפול. נידון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ה. בת"פ (רח'א) 43277-10-10 **מדינת ישראל נ' יוסף** (25.12.13), הורשע נאשם בהטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם התקשר למתלוננת מספר פעמים בכל יום, במהלך שבועיים, ביקש ממנה להיפגש עימו ושאל אותה מדוע הכניסה אותו לכלא. המתלוננת פנתה לבית המשפט וביקשה

כי בית המשפט יקל בעונשו. לנאשם עבר פלילי ואף ריצה בעבר מאסר בפועל ולחובתו מאסר על תנאי. נידון ל- 3 חודשי מאסר, הופעל עונש מאסר של 6 חודשים, סה"כ נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ו. בת"פ (פ"ת) 54810-03-14 **מדינת ישראל נ' שרעבי** (4.8.14), הורשע נאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות, הטרדה באמצעות מתקן בזק, הפרת הוראה חוקית ואיומים. הנאשם עקב אחרי המתלוננת, הפר צו מניעה שניתן נגדו, התקשר מספר רב של פעמים אל המתלוננת ואיים עליה וכן הגיע לחצר ביתה ואיים בצעקות כי יפגע בה. הנאשם הודה והביע חרטה על מעשיו. לנאשם הרשעה קודמת. נידון ל- 5 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ (פ"ת) 9313-10-12 **מדינת ישראל נ' גראבא** (16.5.13), הורשע הנאשם על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בשני אישומים, בשתי עבירות איומים ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, ונגזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ח. בת"פ (כ"ס) 27702-05-11 **מדינת ישראל נ' סופיר** (6.10.13), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, היזק במזיד ומעשה פזיזות ורשלנות. בכתב האישום מתואר רצף של אירועים שהופנו כלפי המתלוננת, רעייתו דאז, והמתלונן שהיה עמה בקשרי עבודה, על רקע חשדו של הנאשם כי השניים מנהלים רומן. צוין כי ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, אולם בשל מצבו הבריאותי הוא נידון ל- 6 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

ט. בת"פ (נת') 28116-04-13 **מדינת ישראל נ' סמיה** (25.3.14), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, בביצוע שבע עבירות של פגיעה בפרטיות, וכן שתי עבירות איומים, אשר בוצעו כלפי המתלוננת שהינה שכנתו. לנאשם עבר פלילי. נידון ל- 5 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

19. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת **לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**, שנבעו מקושי של הנאשם להשלים עם סירובה של המתלוננת לקיים עימו קשר וכן עם העובדה כי היא המשיכה בחייה.

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באשר לתיק העיקרי ולתיק המצורף הראשון הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מהם. מתחם העונש ההולם בתיק המצורף השני הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

21. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. השיקול השיקומי הינו ממין העניין, ועל פניו נראה כי הנאשם הפנים את נזקקותו לטיפול ואף החל בהליך טיפולי משמעותי במסגרת בית נועם. אולם, הנאשם לא הצליח להתמיד בטיפול והוא הופסק. אמנם הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי עתידי במסגרת קבוצה שעתידי להיפתח במסגרת שירות המבחן. ברם, על פי האבחון שנערך לו זקוק הנאשם לטיפול אינטנסיבי ומשמעותי הרבה יותר. אשר על כן סבורני כי הגם שיש לתת להליך הטיפול החלקי אותו עבר הנאשם משקל משמעותי, אין בו כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1978, עובד לפרנסתו, אב לילדה בת 7 ועומד להינשא בקרוב. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יפגע בו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו. כמו כן מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם מבין את הצורך בהליך טיפולי ואף משתף פעולה עם שירות המבחן תוך שהנאשם עורך מאמצים לחזור למוטב.

ג. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות;** כתב האישום בתיק העיקרי הינו בגין עבירות משנת 2013, כתב האישום המצורף הראשון הינו בגין עבירות משנת 2012 ואילו כתב האישום המצורף השני הינו בגין עבירות משנת 2010.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לנאשם 5 הרשעות קודמות מבתי משפט אזרחיים בגין עבירות איומים ואלימות אשר רובן ככולן כלפי המתלוננת. בגין עבירות אלו ריצה הנאשם 5 מאסרים מאחורי סורג וברח, ביניהם גם הופעלו מאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו בזמן שביצע את העבירות.

23. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לעברו של הנאשם, למעשיו החוזרים ונשנים ולעובדה כי לא היה במאסרים שהוטלו עליו כדי להרתיעו מלשוב לסורו.

24. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירות בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, פיצוי וצו מבחן. סבורני כי המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש של צו מבחן וצו של"צ אינה מאזנת כראוי בין שיקולי הענישה השונים.

סוף דבר

25. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 4 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 6.9.15.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת. אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.15. הפיצוי יועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום.

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא ימלא את תנאי המבחן, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו של הנאשם. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את עבודות השירות כנדרש, ניתן יהיה להפקיעם ועונש המאסר בפועל ירוצה

מאחורי סורג ובריח.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשע"ה, 16 יוני 2015, בנוכחות הצדדים.